

Una vida de lluita i compromís

L'advocada Magda Oranich enceta el sisè cicle dels Debats del Casino de Granollers

Granollers

I.J.

Amb gairebé 82 anys, l'advocada i activista Magda Oranich va desgranar sense pausa la seva intensa vida personal i pública en la conversa que obria el sisè Cicle dels Debats del Casino de Granollers, aquest dilluns a la tarda. Una trajectòria que ha recollit recentment a *Totes les batalles* (Columna), un llibre de memòries d'un vida al servei dels drets i les llibertats.

Advocada pionera, ha estat testimoni i sovint protagonista d'episodis com la Caputxinada (1966) o les Primeres Jornades Catalanes de la Dona (1976), i ha mantingut sempre un gran compromís amb les causes justes. Entrevistada per la periodista Montse Eras, Oranich va repassar la llarga repressió franquista. “Una guerra sempre és un horror. Una guerra civil, jo diria que encara més”, va afirmar. També va recordar que “el franquisme es ficava en la vida diària privada, fins i tot en la manera de vestir”, i que les dones no van deixar de dependre legalment del permís del marit fins al 1975. “Espanya és el segon país del món amb més morts als vorals de les carreteres”, va asseverar, posant de manifest ferides encara obertes.

Un dels moments més

Montse Eras, a l'esquerra, va entrevistar l'advocada i activista Magda Oranich, dilluns al Casino de Granollers

colpidors va arribar quan va evocar les cinc execucions del 27 de setembre de 1975, de les quals va ser testimoni com a advocada defensora, només dos mesos abans de la mort de Franco. Aquella experiència, com també les detencions a la prefectura de la policia de Via Laietana i els mesos de presó a la Model, formen part d'una biografia marcada per la lluita per la democràcia. “No hi ha manera d'aconseguir que Via Laietana sigui un espai de memòria”, va lamentar.

Oranich també va denunciar el paper del Patronato de

Protección a la Mujer, una institució pública activa fins al 1985 que, sota l'aparença de protegir les joves, exercia una dura repressió psicològica. “Era molt pitjor que les presons”, va assegurar, recordant la gana, els maltractaments i el tràfic de nadons que hi va existir.

La conversa va abordar igualment la transició, que va definir amb matisos. “Tots volíem una ruptura amb el franquisme. No la vam aconseguir”, va reconèixer, tot i reivindicar els avenços assolits: la prohibició de la pena de mort, les lleis d'igualtat o

el divorci. “Nosaltres veníem de sota zero”, va dir amb relació a la consecució de drets per part de les dones.

Magda Oranich també va expressar la seva preocupació pel retrocés del català. “Perdre una llengua és un desastre cultural total”, va afirmar. També va posar de relleu la dificultat dels joves per accedir a un habitatge i el clima actual de confrontació política. Tot i això, va rebutjar el pessimisme i va tancar el debat amb una crida a la responsabilitat col·lectiva per protegir la democràcia i la llibertat.

El Casino de Granollers aprova canvis en els estatuts

Granollers

EL 9 NOU

L'assemblea de socis del Casino de Granollers va aprovar aquest dimecres una modificació dels estatuts que actualitza el text i l'adapta “a les necessitats actuals”, segons va explicar el president de l'entitat, Pere Prat. Una de les modificacions més destacades és que el nom oficial de l'entitat s'actualitza i passarà a ser Casino de Granollers. Cau de la denominació Club de Ritme, que si els socis ho volen es continuarà aplicant a les activitat de ball, segons va avançar la gerent, Montse Eras.

La mateixa gerent explica que el nom de Casino de Granollers permet crear submarques, com els Debats del Casino i el Casino de Lletres.

Altres adaptacions s'apliquen a la missió de l'entitat. En els estatuts anteriors encara hi constava la mateixa que en la creació, el 1880, i no incloïen finalitats actuals. Ara, el redactat inclou el vessant d'associació cultural i de servei, no només als associats sinó a tota la ciutadania.

L'assemblea va aprovar la sol·licitud a la Generalitat de la declaració del Casino com a entitat d'utilitat pública i va ratificar la incorporació a la junta directiva de Rita Soriano, Mercè Sitjes i Ramon Daví.

Un dels conceptes més repetits durant la presentació és “bimbo”, el terme que utilitzen els aficionats a l'ornitologia quan observen per primera vegada una espècie.

Per començar a observar ocells no cal disposar d'un gran equipament. “La curiositat és l'element indispensable per començar”, va remarcar Sastre. Els prismàtics poden ajudar però el primer pas és parar atenció als ocells que ja formen part de l'entorn quotidià i intentar identificar-los. Aquesta mirada també comporta una nova manera de relacionar-se amb el paisatge. “És com si haguessis sintonitzat un canal i ja mai més pots deixar de sentir els ocells”, va explicar l'autor.

Pardalejar reivindica una activitat que demana temps i atenció enmig d'un ritme de vida accelerat. “És una cosa *slow*, és contracultural”, va afirmar Sastre, que anima a aturar-se una estona i observar què es veu i què se sent.

‘Pardalejar’, una afició als ocells

Àlex Sastre presenta a Granollers el seu nou llibre, una invitació a descobrir les aus i interessar-s'hi

Granollers

Pol Terrades

Dimarts a la tarda, a la llibreria La Gralla, Àlex Sastre va presentar el seu nou llibre *Pardalejar*, un llibre que neix de la seva afició per l'ornitologia i de la voluntat d'acostar aquest món a tothom.

El llibre és, segons l'autor, una porta d'entrada a l'ornitologia més que no pas un manual especialitzat. “No és una guia d'ocells, sinó un llibre que et vol fer descobrir tot aquest món”, va explicar Sastre. La seva experiència com a docent ha influït en la manera d'explicar els continguts, amb un llenguatge proper i pensat per picar la curiositat del lector.

Àlex Sastre, autor del llibre, en primer pla i Vicenç Relats, conductor de l'acte, al fons